

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XIII. Eadem quoque beneficia A catholicis praestita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

tionem, & candelam è dimidia ceræ libra Virgini offerendam promisit, dolor ille omnis remisit; ut exat-
 Et inde tribus hebdomadis, non modò incolumis
 verum & alacer, ad VIII. Cal. Sept. Anni MDCLIV.
 Lindam veniens, omnes, ad gratias DEO ac Deiparæ
 suo nomine agendas, incitârit.

IV.

Admodum R. D. Michaël Axamitowsky Archi-
 presbyter Vormditensis, non uno dentium cru-
 ciatu per divam Lindensem levatus.

Inter anathemata & tabellas ex argento Deiparæ
 apud Lindam appensas, sunt, quæ genarum seu ma-
 larum speciem referant. Incertum aliquamdiu fuit, à
 quo, & cujus rei causâ oblatae atque dicatae essent:
 patuit tandem donarium fuisse adm. R. D. Michaëlis
 Axamitowsky, qui Vormditensibus egregiam &
 diurnam in sacris operam navârat, & jam Archi-
 presbyter eorundem, tantò alacriùs navat, quantò
 sæpiùs atque constantiùs à diva Lindense, quam iden-
 tidem revisere & perpetuò solet colere, adjuvatur;
 & jam olim in acerbissimo dentium cruciatu adju-
 tus est.

CAPUT XIII.

Eadem quoque beneficia Acatholicis, per B.V. Lindensem
 præstita.

SI, quemadmodum paulò antè disseruimus, B.V.
 Lindensis tanquam fundi in Ducatu Prussiæ siti
 Domina, quodam quasi municipali jure ad succur-
 rendum municipibus suis obstringitur; quò illi Ma-
 rianæ

rianæ

rianæ ipsius Lindæ fuerint viciniore, eò fortasse alacriùs, iis patrona, uti solet, aderit.

I.

Puella rustica opem, quam capitis dentiumque cruciatibus in suorum fano nequidquam quærit, in Deiparæ Lindensis Æde facilè invenit.

Aris oppidulum est, septem circiter leucas abjunctum Lindâ, & illi vicinus pagus Gory dictus: in eo pago Eva Pauli Odonek filia, infestissimo capitis ac dentium cruciatu exagitabatur. Parentes cum humana præsidia haberent nulla, ad divina scilicet confugere sese rati, Ekersbergam, vulgo Polonis Okar towa, dictum viculum, medio fere inter Aris & Lindam itinere situm, filiam devovent. Castellam quondam Ekersberga fuerat, quod à Kinsturo Lituanorum quondam Duce jam dudum eversum, locum duntaxat fanum, ab recente Lutheranorum secta profanum, retinuit: nam & pons, qui supra Spirding nobilissimum in Prussia locum (è quo Gedani usque navigandi facultas se offert) stratus quondam erat, ac locum multo reddebat celebriorem, dudum subrutus est, ut solis pontonibus via illac jam pervia sit. Hic igitur locus, qui humanis quoque præfidiis omnibus ita orbatus jam erat, quid divinæ opis afferre cuiquam posset? Quocirca & Evæ ad se peregrinanti nullum potuit exhibere, vel de ligno vitæ, vel de aliis Paradisi arboribus remedium; nisi fortè aliquid de Arbore scientiæ boni & mali, proferret anti-

dotij

doti; ad quod satis alioqui miseri jam dentes penitus obstupescerent. Quærendus igitur fuit Evæ melior apud Lindam Marianam Paradisus; ad quem suorum quoque parentum consilio ac voto ubi destinata fuit, continuo omnis dolor capitis remisit, dentium cruciatu non nihil adhuc perdurante; quoad illa peregrinationem, quam ipsi quoque parentes voverant, Lindam usque pedes absolvit: tunc enim etiam illa residuo dentium, quorum unus chirurgi manu revulsus erat, absoluta est cruciatu.

II.

Mulier Angerburgensis, ab immani dentium cruciatu bis opè B.V. Lindensis liberata.

Anno MDCLIV. prid. Non. Sept. non unius, sed quinque annorum peregrinationem, hæretica mulier ex Angerburgo oppido, compendio, quo potuit, compensavit. Sex septemvè circiter ante annos peracerbo dentium vexata cruciatu, neque uspiam, nisi apud B.V. Lindensem relevari se posse confisa, quotannis se peregrinationem ad Lindam Marianam susceperat, & quinos sestertios, quovis itidem anno, Deiparæ in ejus sacello de penuriam vovit; subitoque ubi primùm votivâ illâ peregrinatione defuncta fuit, omni illo cruciatu relevata est. Verùm uti plerumque rebus in portu jam collocatis, evenire solet, ut nos præteritarum tempestatum oblivio capiât; ita muliercula quoque illa, ab eo morbo perlanata, perinde doloris præteriti ac promissis pers-

peregrinationis annuæ oblita fuit: nisi fortè, non tam oblivio, quàm socordia, vel, ut in seftariis facilè accidit, contemptus quoque mulierculam ceperit, & reddendo annuo penso retardârit. Verùm iusta Nemesis ac vindicta divina, retardari ultra quintum annum haud potuit. Redit idem ille dolor ac cruciatus, & fortasse etiam gravius, quàm ante, miseram exagitat. Redit quocirca & illa ad sese, & ingratitude, vacordiamque suam detestata, extemplo ad divam Lindensem recurrit; pensum annorum quinque sefteriorum, per tot annos retentum simul dependit, atque ut sospitatricem quondam suam, iterum propitiam ac fautricem experiatur, quantâ potest, contentione obsecrat. Impetravit iterum, quod petiit, non tam suo merito, quàm Deiparæ benignitate: proinde & gratias, quas potuit, beneficium deprecando Deiparæ retulit, seque domum jam sana, ingenti cum gaudio recepit.

CAPUT XIV.

Cephalæa, plicâ, aliisque capitis doloribus Deiparæ Lindensis ope exempti.

AB Oculis & Auribus, quæque his viciniora sunt, proximus est nobis ad caput gradus; cuius quidem dolores eò usque intendi nonnunquam solent, ut hominem de statu mentis quoque derubent; adeoque vel delirium & amentiam, vel etiam furorrem & maniam adducant. De quibus & nos actatinitium sumemus ab iis capitis cruciatibus, à quibus alii deinceps ortum suum lumant.

I. Reve